

laga seggi kaks, kolm ehk nelli hääb wiljasaki annap, ent sis om ma ülli lahjas lannu, ei kaswata ennämb rohto karjale, egga wõssu, ent sääl kaswap ennege kuiw sammel nink ajap henda lajale. Wäeta sis sedda maad kül mitto ajastaiga, temma saak saap illes ülli kassinäs jäma.

Oh armas poig! kuis wäga mul wallut südda, kui minna mõnnikõrd kewwajatsel ajal te-käugi pääl olli, nink küttsisse suits mul hõngo kinni pand. Sis mõtles minna essi henne man: ni sadame meie essi henda õnnetusse sisse; meie pallotame omma ma wäe nink jõwwo ärra, mis meid kiki häste toidas; meie pallotame tuhhas omma warriku nink wõssu, minnaga meie omma leiba wõisse küttsada nink tarret kütta, ja sedda kil teme üttsinda rummalussest, sest et keäke meid ei õppetä, et meie sedda kõlbmata wisi mahhajättasse, nink ni tullep õnetus nink waisus meile nink meie laste lastile. Kige ennämbaste wallotap mul südda, kui minna Wõrro ma-konna päle mõtle, kun ma-pind muidoke wäga õhhukenne om, mes rahwas sääl ütte aino kõrraga iggawes ärrapallotawa nink siski weidi wilja sawa. Mes peap sest kül eddespäidi sama!

Hopis tõine sugu om neil, kun ma-pind kolm korteri ehk terwe künar musta mulda süggaw om; sääl ei olle tarbis, küttsisse pallotamisse man ni pelgik olla; sest et särast maad Jõsand

nida om õnnistanu, et perran pallotamist weel kül wäkke perra jääb, mis mitte ennege rohket küttsisse wilja ei anna, enge ka perran sedda weel, kui tedda wäetadas, suggulikkus jääp.

Wanna kubja Jani poig Tõnnis teggi omma essa õppetusse perra, nink kui kuus ajastat möda olliwa, olli Tõnnis üts neist kige nõukambist perremehhist Perna wallan.

DI.